



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4069/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божидара Вујичића, Зоране Делибашић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Паповић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Стајић, адвокату из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6516/18 од 23.05.2019. године, у седници од 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6516/18 од 23.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6516/18 од 23.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П. 251/17 од 19.07.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и тужени обавезан да јој исплати укупно 474.750,00 динара на име накнаде за пружене адвокатске услуге у кривичном поступку, у појединачним износима наведеним изреком, са законском затезном каматом од 18.05.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље преко досуђеног износа из става првог изреке, за износ од још 12.375,00 динара. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 189.915,50 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6516/18 од 23.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). У ревизији се указује на погрешну примену Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Кодекса професионалне етике адвоката, али се не указује на разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, а због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Предлогом за извршење на основу веродостојне исправе, као иницијалним актом у овом поступку од 05.08.2016. године, тужила је тражила исплату износа од 1.035.750,00 динара. По приговору извршног дужника, поступак је настављен поводом приговора против платног налога, а побијаним делом правноснажне пресуде тужени је обавезан на исплату износа од 474.750,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења иницијалног акта, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић